

TÂM TÌNH CHA MẸ CÓ QUÝ TỬ LÀ ĐAN SĨ XITÔ

*Song Thân của các Linh Mục, Tu Sĩ nam nữ thường là đề tài gây ngạc nhiên cho môi trường xã hội hiện đại. Trong một thế giới tục hóa khiến cho ơn gọi tận hiến trở nên khan hiếm, thì các bậc Cha Mẹ này gợi lên sự kính phục nhưng đôi lúc cũng tạo ra niềm trắc ẩn, xót thương! Vậy thì, xét cho cùng, làm Cha Mẹ của Linh Mục, Tu Sĩ, phải chăng cũng là một ơn gọi??? Xin giới thiệu chứng từ của **ông bà Xavier và Sylvie Ducrocq**, tín hữu Công Giáo sống tại Meurthe-et-Moselle thuộc miền Lorraine ở Đông Bắc Pháp.*

Ông Xavier. Tôi ngần ngại là có chuyện gì đó đã xảy ra đang lúc ngồi trên xe. Tôi đến đón con trai Paul tại đan viện Trappiste Sept-Fons nơi Paul từng đến đây

những lần trước đó. Đan Viện tọa lạc tại Diou thuộc miền Auvergne, nơi rặng Massif ở miền Nam nước Pháp. Tôi mò mẫm dò đường khi đặt câu hỏi:

- Ba có cảm tưởng sẽ có một ngày con không trở lại gia đình nữa!

Paul trả lời bằng quơ:

- Rất có thể!

Thật ra trước đó - vào năm 1997 - sau khi tham dự Ngày Quốc Tế Giới Trẻ ở thủ đô Paris trở về, Paul đã ký thác cho Cha Mẹ biết là mình đã nghe Tiếng Chúa kêu gọi. Năm đó Paul 13 tuổi. Nhưng chúng tôi đâu có thêm quan tâm để ý đến lời tâm sự của con. Paul còn quá nhỏ. Chúng tôi đâu biết rằng ơn gọi tiếp tục lớn mạnh trong con trai chúng tôi và 5 năm sau, tiếng Chúa gọi chín mùi với việc Paul chính thức gia nhập Cộng Đoàn các đan sĩ trappistes! Chúng tôi cảm thấy hụt hẫng, vì chúng tôi biết rất ít về cuộc sống đan tu. Chúng tôi chỉ lờ mờ đoán rằng có lẽ con trai sẽ chọn nếp sống của các Linh Mục triều. Nào ngờ, con lại chọn nếp sống nhiệm nhặt khổ chế của các đan sĩ Xitô!

Bà Sylvie. Thật vậy, đây là một ơn gọi mang tính chất đòi hỏi triệt để. Gần giống như khi người ta giới thiệu cho bạn một vị hôn thê. Bạn trả lời: đây không là điều tôi chờ đợi! Nếu chúng tôi hân hoan tiếp nhận tin con loan báo sẽ trở thành đan sĩ Xitô thì cùng lúc, chúng tôi cũng ý thức rõ ràng rằng ơn gọi của con sẽ mang đến cho gia đình chúng tôi rất nhiều hy sinh, từ bỏ và chia lìa xa cách. Paul là con thứ hai trong số 8 người con của chúng tôi .. Trước hết là chuyện con trai Paul chọn một tên mới. Thật không dễ chút nào! Nhưng vì lòng kính trọng ơn gọi của con, tôi cố gắng gọi con là thầy Marie Jérôme! Tiếp đến là đường xa. Việc con chọn đan viện trappiste Sept-Fons nằm ở miền Nam trong khi gia đình chúng tôi lại sống ở miền Bắc! Đường đi xa xôi cách trở! Ngoài ra các Linh Mục giáo phận thường sống trong vùng thì con trai chúng tôi lại sống ẩn kín nơi đan viện nằm mất hút giữa thiên nhiên núi đồi trùng trùng điệp điệp. Mỗi lần đến thăm con là cả một vấn đề nhiều khê. Đầu tiên từ 10 năm qua, toàn gia đình chúng tôi đến thăm thầy Marie Jérôme mỗi năm ba lần. Ba lần nhưng đã là quá nhiều đối với kỷ luật nghiêm khắc của đan viện Xitô! Thật ra có các gia đình khác cũng đau khổ rất nhiều về tình trạng phân ly chia cách này.

Ông bà Xavier và Sylvie Ducrocq. Chúng tôi ý thức về trách nhiệm của chúng tôi cũng như tầm quan trọng ơn gọi của quý tử chúng tôi. Chúng tôi nhìn thấy và nhận ra trong ơn gọi đặc thù của con một mẫu gương sống. Với tư cách là Cha Mẹ, sứ vụ của chúng tôi là đồng hành với con cái, giúp con cái nhận ra con đường phải đi và tôn trọng quyết định của con cái. Nguyên sự kiện con trai chúng tôi chọn nếp sống đan tu và dành chỗ đứng quan trọng cho việc cầu nguyện, khiến chúng tôi biết tương đối hóa tất cả các vấn đề và các khó khăn chúng tôi gặp phải trong đời sống gia đình, xã hội và Giáo Hội.

... Bà Anna cầu nguyện và nói: "Tâm hồn con hoan hỉ vì THIÊN CHÚA, nhờ THIÊN CHÚA, con ngẩng đầu hiên ngang. Con mở miệng nhạo báng quân thù: Vâng, con vui sướng vì được Ngài cứu độ. Chẳng có Đấng Thánh nào như THIÊN CHÚA, chẳng một ai khác, ngoại trừ Ngài, chẳng có Núi Đá nào như THIÊN CHÚA chúng ta. Các người chớ nhiều lời huênh hoang tự đắc, miệng đừng thốt ra điều ngạo mạn, vì THIÊN CHÚA là THIÊN CHÚA quán thông, mọi hành vi, chính Người xét xử. Cung nỏ người hùng bị bẻ tan, kẻ yếu sức lại trở nên hùng dũng .. THIÊN CHÚA bắt phải nghèo và cho giàu có, Người hạ xuống thấp, Người cũng nhắc lên cao. Kẻ mọn hèn, Chúa kéo ra khỏi nơi cát bụi, ai nghèo túng Người cất nhắc từ đồng phân tro, đặt ngai chung với hàng quyền quý, tặng ngai vinh hiển làm sản nghiệp riêng. Vì nền móng địa cầu là của THIÊN CHÚA, Người đặt cả

hoàn vũ lên trên. Chúa gìn giữ bước chân người trung hiếu, còn ác nhân bị tiêu diệt trong chốn mịt mù, vì con người đâu phải mạnh mà thắng” (1Samuel 2,1-9).

(“Église 54, Magazine de l'Église catholique en Meurthe-et-Moselle, No 188, 30 Novembre 2011, trang 5-6)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt